

[Ellsabeth Arnold]

essante undersøgelser der kan komme frem om, hvad man gør i andre lande, og hvordan erfaringerne har været, og hvorfor nogle lande ikke har indført det. For der må være andre lande, der har været interesseret i at indføre det, men som ikke har indført det alligevel.

Så vi vil gerne af ren nysgerrighed – og fordi vi interesserer os for skattelovgivning naturligvis – følge udvalgsarbejdet. Men jeg må sige til SF, at det bliver med et negativt udgangspunkt.

Jens Thoft (SF):

Jeg vil godt sige, at motivet til at fremsætte dette forslag først og fremmest er personlig indignation: Jeg vil altså ikke betale de andres skat!

Jeg synes, at retssikkerhed også er, at jeg ikke betaler de andres skat. Jeg synes, at retssikkerhed er, at almindelige mennesker ikke betaler slamberternes skat. Men sådan forholder det sig. Virkeligheden i vort samfund er, at en lang række mennesker gør sig selv skattefrie. Og så kommer vi rendende, som fru Pia Gjellerup rigtigt berettede om, og sætter en lap på hullet, når det er blevet stort nok. Men først når det er blevet stort nok.

Den typiske fremgangsmåde er, at en af skatteordførerne finder hullet – det er vel ofte venstrefløj, enten fru Pia Gjellerup eller mig – og vi beder så om at få det stoppet, og der sker ikke spor. Så går der tre år, og i mellemtiden er hullet blevet kæmpestort. Så har det nået frokostpressen og TV-Avisen, og så er hullet blevet beskrevet, så enhver idiot kan forstå det – udtrykket enhver idiot skal jeg af hensyn til forretningsordenen pointere ikke er møntet på nogen her i salen tilstedeværende – sådan at enhver kan forstå det. Og når det er sket, kommer vi med en lap på hullet.

Men den lap på hullet rammer jo tit upræcist. Et lille, godt eksempel: I foråret stoppede vi kroneobligationsfidusen, og det gjorde vi ikke mindst, fordi Folketingets Skatteudvalg havde fået en henvendelse fra en kommunalbestyrelse oppe i Nordsjælland om, at nu havde også den 19-årige smedelærling gjort sig skattefri. Men han var jo gået ind i et arrangement, der i sig selv giver underskud, og når vi så kommer og stopper for fidusen, så han bliver skattepligtig af halvdelen af kursgevinsten, hænger det jo ikke sammen for den 19-årige

smedelærling. Og så må jeg spørge: Hvor er hans retssikkerhed? Men rigtigt var det da selvfølgelig at stoppe hullet. Når vi kommer med lapperne, skaber vi dog somme tider problemer, som ikke er ønskelige.

Jeg er ked af, at Det Radikale Venstre har ændret holdning til dette spørgsmål. Jeg konstaterer, at da vi senest behandlede forslaget, var Det Radikale Venstre faktisk med i en beretning, som sagde, at skatteministeren blev opfordret til at undersøge, om en sådan klausul kunne indpasses i lovgivningen.

Jeg gør også opmærksom på, at man i den svenske lovgivning har en ganske tilsvarende klausul. Er der nogen, der opfatter svensk skattelovgivning som værende et brud på retssikkerheden? Nej, vel?

Det, der er problemet her, er, at vi har mulighed for at bede slamberterne – hvis de er i tvivl om, hvorvidt omgåelsen er lovlig eller ej – om at bede Ligningsrådet om bindende forhåndsbesked. Får de den bindende forhåndsbesked, så er vejen banet.

Jeg vil godt kunne imødekomme fru Ellsabeth Arnold, som har disse retssikkerhedsproblemer – det var hun jo ikke ene om, det vil jeg understrege. Derfor vil jeg sige: Hvis vi har en situation, hvor omgåelsesklausulen bliver bragt i anvendelse, vil jeg godt være med til, enten at Folketinget efterfølgende – inden for en vis periode, det kan være et halvt år eller et helt år – lovgiver på området i overensstemmelse med omgåelsesklausulen, eller også at afgørelsen domstolsprøves inden for en vis periode, og hvis den ikke bliver det, er sagen bortfaldet. Så har vi løst retssikkerhedsproblemet.

Det her er jo først og fremmest en værnregel. Var denne regel indført i dansk skattelovgivning, ville vi jo aldrig have set arrangementerne med kænguroobligationer i australdollars eller spekulationsarrangementerne i kroneobligationer eller den seneste fidus, som fru Pia Gjellerup beskrev, hvor man i stedet for at investere direkte i danske obligationer investerer via et selskab i Irland, som investerer i et selskab i Danmark eller i et selskab på Madeira, som investerer i et selskab i Danmark.

Det, det handler om her, er: Er det almindelige menneskers skatteretssikkerhed, der går forud, eller skal almindelige mennesker fortsat betale slamberternes skat? Det er det, det